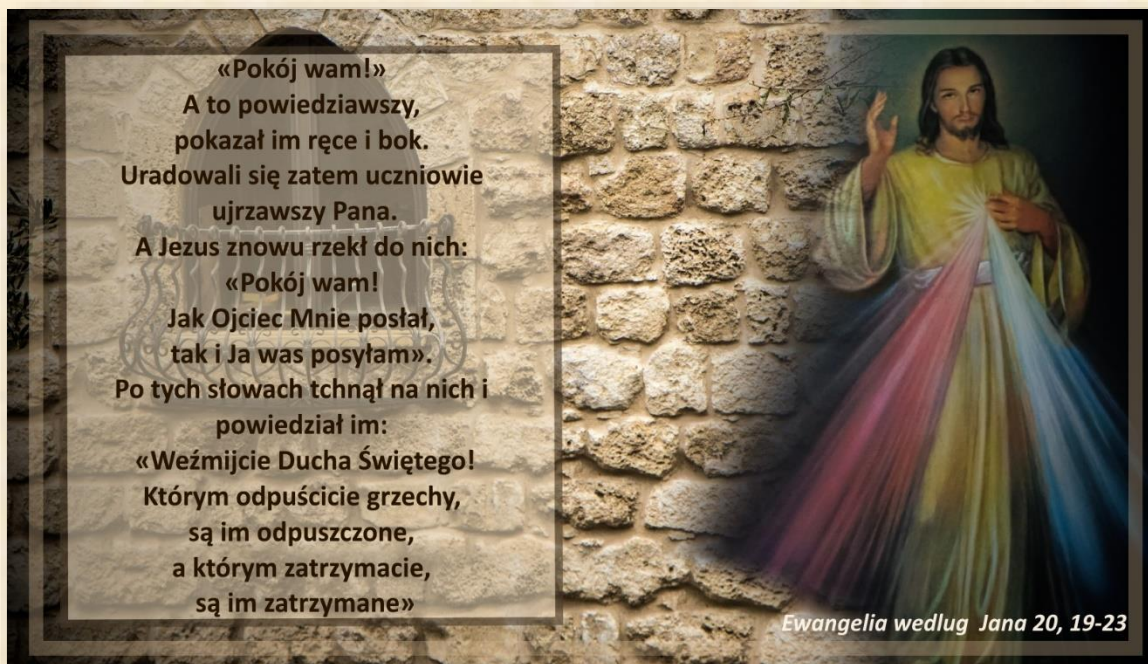

Rozważania Biblijne – 24 kwietnia 2022

Niedziela Miłosierdzia

Drugie czytanie - z Apokalipsy 1, 9 - 19

Ja, Jan, wasz brat i współczestnik w ucisku i królestwie, i wytrwałości w Jezusie, byłem na wyspie, zwanej Patmos, z powodu słowa Bożego i świadectwa Jezusa. Doznałem zachwycenia w dzień Pański i posłyszałem za sobą potężny głos jak gdyby trąby mówiącej: «Co widzisz, napisz w księdze i pošlij siedmiu Kościołom: do Efezu, Smyrny, Pergamonu, Tiatyry, Sardów, Filadelfii i Laodycei». I obróciłem się, by widzieć, co za głos do mnie mówił; a obróciwszy się, ujrzałem siedem złotych świeczników, i pośród świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, obleczonego [w szatę] do stóp i przepasanego na piersiach złotym pasem. Głowa Jego i włosy - białe jak biała wełna, jak śnieg, a oczy Jego jak płomień ognia. Stopy Jego podobne do drogocennego metalu, jak gdyby w piecu rozżarzonego, a głos Jego jak głos wielu wód. W prawej swej ręce miał siedem gwiazd i z Jego ust wychodził miecz obosieczny, ostry. A Jego wygląd - jak słońce, kiedy jaśnieje w swej mocy. Kiedym Go ujrzał, do stóp Jego upadłem jak martwy, a On położył na mnie prawą rękę, mówiąc: «Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani. Napisz więc to, co widziałeś, i to, co jest, i to, co potem musi się stać.

- Księga Apokalipsy zawiera różne wizje jej autora – świętego Jana. Słowo *apokalipsa* pochodzi z języka greckiego i oznacza objawienie w sensie odsłonicia

zasłony. Jan odsłania misterium historii świata, misterium dotąd niewidoczne na oczu ludzkich.

- Apokalipsa jest szczególnym gatunkiem literackim, rozwijającym się w czasach przesładowan, między drugim wiekiem przed naszą erą i drugim wiekiem naszej ery. Apokalipsa świętego Jana, podobnie jak pozostałe księgi biblijne, przekazuje przesłanie o Miłości Boga do wszystkich ludzi, Miłości która zawsze zwycięża każdą formę zła.

To, co jest dziś trudne do zrozumienia dla nas, to strona fantastyczna wizji Janowych, jego zakodowany język.

W stylu apokaliptycznym jest też napisana księga Daniela (około 165 roku pne). Daniel pociesza w niej naród wybrany, przesładowany przez greckiego króla Antiocha Epifana. Aby nikogo nie narazić, Daniel pisze o zdarzeniach z przeszłości; z czasów przesładowan Nabuchodonozora, mających miejsce cztery wieki wcześniej. Powierzchniowo wydaje się, że są to opisy z przeszłości. Jednak współczesni Danielowi dobrze rozumieli, że pisze o zdarzeniach im współczesnych.

« Ja, Jan, wasz brat i współuczestnik w ucisku i królestwie, i wytrwałości w Jezusie, byłem na wyspie, zwanej Patmos, z powodu słowa Bożego i świadectwa Jezusa. »

- Jan pisze w czasie przesładowan. Został wysiedlony z Jerozolimy na grecką wyspę Patmos. Pisze więc, aby podnieść na duchu swych braci. Oto jego przesłanie: *« Wygląda to tak, jakbyście byli pokonani. Przesładowują was i zabijają ale nie tracicie nadziei ! Chrystus zwyciężył śmierć ! Siły zła nie mogą nic wam uczynić bo On je pokonał raz na zawsze! »*

Jan nawiązuje do zdarzeń z przeszłości, by bezpieczniej mówić o trudnej teraźniejszości. Celowo pisze w sposób zrozumiały dla braci w wierze i zupełnie niezrozumiały dla wroga. I tak na przykład pisząc o złych rzeczach, które wydarzyły się w Babilonie, nazywa ją "Wielką Nierządnicą". W rzeczywistości nawiązuje wtedy do zdarzeń, które miały wówczas miejsce w Rzymie. Pragnąc podtrzymać braci na duchu tłumaczy im i przypomina, że nawet jeśli siły zła wydają się potęgować i szaleć to nie mogą zwyciężyć ! Zwycięstwo Boga jest pewne !

Główną postacią Apokalipsy Jana jest Chrystus. To On jest w centrum każdej wizji. W czytanej dziś fragmencie zwycięstwo Chrystusa jest przedstawione w niesamowitej wizji, przypominającej trochę Zesłanie Ducha Świętego:

- potężny głos jakby wielkiej trąby
- *«oczy Jego jak płomień ognia »*
- *«pośród świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, obleczonego w szatę do stóp i przepasanego na piersiach złotym pasem. Głowa Jego i włosy - białe jak biała wełna, jak śnieg, a oczy Jego jak płomień ognia. Stopy Jego podobne do drogiego metalu, jak gdyby w piecu rozżarzonego, a głos Jego jak głos wielu wód. »*

W języku biblijnym Nowego Testamentu tytuł "Syn Człowieczy" oznacza Mesjasza. Dla Jana jest oczywistym, że jest Nim Chrystus.

« Kiedym Go ujrzał, do stóp Jego upadłem jak martwy, a On położył na mnie prawą rękę, mówiąc: «Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani. Napisz więc to, co widziałeś, i to, co jest, i to, co potem musi się stać.»

- Jan, jak każdy kto znalazł się w obecności Boga, pada na ziemię. Wtedy słyszy: «Przestań się lękać! ».
- Jan otrzymuje tu swoje powołanie służby braciom : opisanie wszystkiego, co widział, podniesienia ich na duchu...
 - *“«Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki.» (J 11,25-26)*

Ewangelia według Jana 20, 19-31

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane». Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz [domu] i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż [ją] do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!» Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księżce, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego.

- Jesteśmy w Jerozolimie. Jezus Zmartwychwstały po raz pierwszy spotyka się ze swoimi uczniami.

“(…) stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!»

- *“Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę, i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać.” (J 16,22)*

- Hebrajska nazwa miasta – Jeruzalaim - zawiera w sobie słowo pokój (szalom).
- Zmartwychwstały Jezus staje przed uczniami, zwiastuje i przekazuje im pokój. A ponieważ jest Bogiem, Jego słowo ma moc twórczą. Nie chodzi tu o magiczne działanie: pokój Jezusa napelnia serca tych, którzy są gotowi na przyjęcie Jego. Jan z pewnością nawiązuje tu do słów proroków Izajasza i Jeremiasza:
 - *« Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, **Książę Pokoju**. » (Iz 9,5)*
 - *« Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie zamysłam co do was - wyrocznia Pana - **zamiarów pełnych pokoju**, a nie zguby, by zapewnić wam przyszłość, jakiej oczekujecie. » (Jr 29, 11)*

« Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!»

- W czasach Jezusa, w Izraelu za pierwszy dzień tygodnia uznawano niedzielę. Był to zwykły dzień roboczy. Dniem odpoczynku i modlitwy była natomiast sobota - dzień szabatu. Tymczasem Jezus zmartwychwstał nazajutrz po szabacie i za każdym razem, gdy ukazywał się uczniom było to w pierwszy dzień tygodnia czyli w niedzielę. Dlatego pierwsi chrześcijanie pojmowali niedzielę jako pierwszy dzień nowych czasów. Siedmiodniowy tydzień przypomina Żydom o siedmiu dniach Stworzenia. Dla chrześcijan niedziela, upamiętniająca Zmartwychwstanie Jezusa, stała się symbolem początku nowego stworzenia. Po łacinie niedziela to *“dies dominicus”* czyli *“dzień Panski”*. Również w niedzielę Apostołowie otrzymują Ducha Świętego.

“Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego!»

- Jan zaczerpnął słownictwo z księgi Rodzaju: *“wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą.” (Rodz 2,7)* Tak jak Bóg tchnął życie w pierwszego człowieka, tak Jezus tchnie swego Ducha w swych Uczniów, inaugurując w ten sposób nowe Stworzenie.
- W języku biblijnym Nowego Testamentu Duch Święty zostaje dany tym, którym Bóg powierza misję. W czytany dziś fragmencie Jezus powierza misję swoim Uczniom.

“Ja was posyłam”

- Jezus mówi te słowa do przestraszonych Uczniów, przebywających w pomieszczeniu z zamkniętymi i zaryglowanymi drzwiami...dając im do zrozumienia, że nadszedł czas, by je szeroko otworzyć i wyjść do ludzi. Powierza im misję jednania ludzi z Bogiem:

“Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

- Grzechy są odpuszczone czyli przebaczone.
To tak, jakby Jezus mówił: *“Bądźcie ambasadorami przebaczenia. Bóg powierza wam tę pilną i ważną misję.”*
- Ten, komu grzechy są zatrzymane, żyje z dala od Miłości Boga.

“Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam».

- Inaczej mówiąc: *“Ojciec posłał Mnie, bym głosił, że grzechy zostały odkupione i przebaczone, bym głosił, że Bóg jest Miłością i Przebaczeniem. A teraz Ja was posyłam z tą samą misją.”*

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60